

GŁOS TOMASZOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI)

PIĄTEK 10 MARCA 1950 ROKU

Nr 69 (1350)

RADY NARODOWE

skutecznym orężem mas pracujących
w walce o pełną demokratyzację zarządu Państwem

Przemówienie premiera J. Cyrankiewicza wygłoszone w Sejmie w dniu 7 marca rb.
w związku z ustawą o terenowych organach jednolitej władzy państwowej

Przedstawiając w dniu 4 lutego plany Rządu na najbliższy okres, za-

Konsekwentna realizacja ludowładztwa

Jak określić najbardziej ogólnie sens proponowanej reformy?

Sens jej polega na konsekwentnej realizacji ludowładztwa, na pogłębianiu demokratyzacji naszego ustroju, na wieloletniej demokracji wyższego typu.

Sens tej reformy polega na oparciu władzy terenowej nie na czynniku miłanowanym przez władzę centralną, lecz na przedstawicielstwie, wyłonionym w drodze wyborów przez masę, na przedstawicielstwie, podtrzymującym z masami nieustannie, żywy kontakt i pracującym pod kontrolą tych mas.

Sens tej reformy polega na zgraniu kolejnych szczebli władzy terenowej i władzy centralnej.

Sens tej reformy polega wreszcie na likwidacji przestarzałego i zawadliwego już dwutorowości, na likwidacji dualizmu administracji rządowej i samorządowej.

Skłonił w swej tradycji po stacji samorząd miejski i terytorialny, który w dawnych okresach historycznych, nawet w swych wąskich formach, miał cechy postępowe, do-

Zaszczytna przeszłość Rad Narodowych

Zaszczytna jest przeszłość Rad Narodowych. Rodziły się one w walce z okupacją hitlerowską, wyrwały i krzepły w walce mas ludowych z faszystycznym obojczykiem i wyzwoleniu społecznemu. Były zaczątkiem przyszłego aparatu państwowego mas ludowych, którego ukończeniem była Krajowa Rada Narodowa, wokół której skupiło się w narodzie polskim wszystko, co szczerze walczyło z faszystycznym o prawdziwą niepodległość.

Rady Narodowe — organami jednolitej władzy państwowej w terenie

Wielki dorobek Rad Narodowych, doświadczenie działania Rad Narodowych, ogromny wzrost świadomości mas — oto są elementy, które SKŁADAJĄ SIĘ NA TEN NOWY JAKOŚCIOWO, STOJĄCY PRZED NAMI ETAP ROZWOJU RAD NARODOWYCH — jako organów jednolitej władzy państwowej w terenie, których zadaniem będzie w nowych formach, w większym niż dotychczas stopniu, maksymalnie przyćmiewać masę pracującą do udziału w rządzeniu Państwem, budującym fundamenty socjalizmu, do utrwalenia i pogłębiania sojuszu robotniczo-chłopskiego — których rola będzie skutecznie spełniać zadania państwa demokracji ludowej.

Masy pracujące — poprzez Rady Narodowe wezmą ścisły udział w rządzeniu Państwem

Ten terenowy organ jednolitej władzy państwowej, jakim będą Rady Narodowe, jest organem wybieranym przez ludność. Ordynacja wyborcza będzie przedmiotem odrębnej ustawy. Ludność nie tylko będzie wybierać Rady Narodowe, ale będzie także miała prawo odwoływać członków Rad Narodowych. I te tak też sprawy określi odrębna ustawa, t. j. ordynacja wyborcza. Chodzi o takie związanie organów władzy państwowej z ludem, by masy bez-

pośrednio brały udział w rządzeniu Państwem. Dlatego niezależnie od innych form tego współrządzenia projekt ustawy nakłada na Rady Narodowe obowiązek utrzymywania stałej więzi z masami pracującymi, w szczególności przez odbywanie publicznych posiedzeń, składanie publicznych sprawozdań ze swej działalności, przysługanie obywateli do współpracy w komisjach Rad Narodowych i do udziału w masowych akcjach społecznych przez rozpatry-

wanie postulatów, życzeń i zażaleń ludności oraz przez wszechstronne wykorzystywanie inicjatywy mas pracujących. Realizacja tych postulatów wobec Rad Narodowych, a mianowicie utrzymywanie w różnych formach jak najbardziej ścisłego, jak najbardziej płodnego kontaktu z masami, winna dać w praktyce pełną jedność kierownictwa z masami, jedność mas z kierownictwem. Tak o tej jedności mówił w roku 1937 Józef Stalin:

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

„My kierownicy widzimy rzeczy, zjawiska i ludzi tylko z jednej strony, ja bym powiedział — z góry. Nasze pole widzenia jest więc mniej lub więcej ograniczone. Masy odwrotnie — widzą rzeczy, zjawiska i ludzi z drugiej strony — ja bym powiedział — z dołu, ich pole widzenia jest więc także ograniczone. Ażby otrzymać prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, trzeba powiązać oba doświadczenia. Tylko w tym przypadku kierownictwo będzie prawidłowe”.

Kobiety wiejskie walczą o pokój

Gospodyni ze spółdzielni produkcyjnej Jackowice — pow. Łask — ob. Michalska — przemawia na centralnej akademii Ligi Kobiół w Łodzi

Włóknieniarze polscy przesyłają wyrazy solidarności strajkującym włóknieniarzom francuskim

Pracownicy przemysłu włókienniczego w Polsce wysłali do związku włóknieniarzy francuskich depeszę następującej treści:

„W imieniu 350 tysięcy polskich włóknieniarzy przesyłamy strajkującym braciom włóknieniarzom w Lille wyrazy

solidarności i życzenia zwycięskiego zakończenia walki”.

Zarząd Główny
Związku Zawodowego Pracowników
Przemysłu Włókienniczego
w Polsce

Kobiety radzieckie — budują komunizm

Uroczysta akademja w Moskwie z okazji Święta 8 Marca

MOSKWA (PAP) — Dnia 8 marca odbyła się w Państwowym Teatrze Wielkim uroczysta akademja, poświęcona Międzynarodowemu Dniu Kobiet, w której wzięli udział przedstawiciele organizacji partyjnych, państwowych i społecznych Moskwy, przedstawiciele Armii Radzieckiej, znane pracobowniczki pracy, inżynierki, nauczycielki, uczennice, artystki, laureatki nagrody imienia Stalina oraz deputowane do Rady Najwyższej ZSRR i RFSSR.

Referat o Międzynarodowym Dniu Kobiet wygłosiła sekretarz Moskiewskiego Miejskiego Komitetu WKP(b) — Katarzyna Furcwa.

Furcwa stwierdza, że Rewolucja Październikowa, która zapoczątkowała nową erę w dziejach świata, wykazała jak należy sprawiedliwie rozwiązać kwestię kobiecą.

W Związku Radzieckim kobiety

pracujące stały się aktywnymi uczestniczkami walki o zwycięstwo komunizmu. Biorą one czynny udział we wszystkich dziedzinach życia społecznego i politycznego.

Mówczynie podkreśla, że kobiety Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej w Europie i Azji krocą w awangardzie międzynarodowego, demokratycznego ruchu kobiet. Historyczne zwycięstwa Związku Radzieckiego są dla wysiłków i użarzmionych kobiet w krajach kapitalistycznych źródłem natchnienia do walki przeciwko imperializmowi, o dalsze umocnienie frontu demokratycznego.

Kobiety radzieckie, jak i cały naród radziecki mogą być dla kobiet pracujących innych krajów przykładem, jak należy żyć, walczyć i zwyciężać w imię triumfu pokoju, demokracji i socjalizmu.

Długo niemilkącymi oklaskami uczestniczki akademii przyjęły tekst depeszy powitalnej do Generalissimusa Stalina.

Tow. Mołotow odznaczony Orderem Lenina

MOSKWA (PAP).

RADY NARODOWE

skutecznym orężem mas pracujących w walce o pełną demokratyzację zarządu Państwem
Przemówienie premiera J. Cyrankiewicza wygłoszone w Sejmie w dniu 7 marca rb.

(Dokończenie ze str. 1-ej)
Rady Narodowe nie będą traciły ciągłości swojej pracy w szczególności w dziedzinie nadzoru wykonawstwa i kontroli społecznej, ponieważ działając będą stale powoływane przez Rady Narodowe komisje wykonujące z ramienia Rady nadzór nad działalnością organów Rady, przygotowujące projekty ważniejszych uchwał Rady, sprawujące kontrolę społeczną, utrzymujące stałą i ścisłą więź z masami pracującymi, mobilizujące

przy wykonywaniu swoich zadań inicjatywę mas pracujących i przyciągające je do współudziału w pracach Rady i jej organów.

Wszystkie funkcje wykonawcze Rady Narodowej, jako organu jednolitej władzy państwowej, sprawować będą wybierane przez Radę Narodową. Prezydium Rad Narodowych, składające się z przewodniczącego, Prezydium, zastępców, sekretarza i członków Prezydium Rady Narodowej.

Kolegialność — kardynalną zasadą funkcji Prezydium Rad Narodowych

Istotną cechą stylu pracy tego organu wykonawczego Rady Narodowej jest kolegialność, przy zachowaniu zasady podziału pracy pomiędzy osobami, wchodzące w skład tego organu wykonawczego.

Prezydium Rady Narodowej, jako jej organ wykonawczy, wykonuje uchwały Rady, realizuje kierownictwo działalności gospodarczej, społecznej i kulturalnej, kieruje działalnością przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podległych Radzie Narodowej, opracowuje projekt terenowego budżetu i terenowego planu gospodarczego, współdziała z komisjami Rady, rozpatruje sprawozdania przewodniczącego i innych członków Prezydium, ustala wytyczne dla pracy wydziału Prezydium, rozpatruje sprawozdania urzędów, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji i jest obowiązane składać za swojej działalności sprawozdanie na posiedzeniach Rady.

Mamy więc ścisłe powiązanie Prezydium Rady Narodowej ze swoją Radą Narodową, której ono jest organem wykonawczym i zarządzającym.

Jest to zasadniczy kierunek reformy: mianowicie ścisłe powiązanie Prezydium Rady Narodowej ze swoją Radą Narodową.

Jest to powiązanie, jakie nie istniało i nie mogło istnieć dotąd w tej formie ani ze strony władzy administracji ogólnej, ani tym bardziej ze

strony urzędów dotychczas nie zespolonych, ani nawet ze strony samorządu.

W tym ścisłym powiązaniu organu wykonawczego z Radą Narodową, w stwierdzeniu, że ten organ wykonawczy, wyłoniony przez Radę Narodową, zakres swoich kompetencji czerpie z zasadniczych uprawnień swojej Rady Narodowej, że podlega jej nadzorowi i kontroli, że wykonuje jej uchwały, — mieści się istotny sens dalszej demokratyzacji zarządu Państwa, który jest cechą zamierzonej reformy.

Zbliżając więc jak najbardziej Radę Narodową do ludności i ludność do Rad Narodowych, a wiążąc równocześnie ściśle organ wykonawczy Rady Narodowej ze swoją Radą, zbliżamy tym samym do ludności, do mas pracujących organa wykonawcze tych Rad Narodowych, co jest niezbędnym warunkiem dalszej i skuteczniejszej, niż dotąd, walki z biurokratyzmem, z bezduśnym formalizmem, z dyktandem, ze wszelkiego rodzaju przejawami odrywania się od mas, od ich potrzeb, ich bolączek i ich inicjatyw.

Takie więc jest w swej istocie znaczenie tego, że w miejsce dotychczas istniejących urzędów, jako organ jednolitej władzy państwowej wchodzi Rada Narodowa, która następnie wybiera swój organ wykonawczy, tj. Prezydium Rady Narodowej.

Współpraca terenowych Rad Narodowych z Radami wyższego stopnia

Oprócz tego powiązania w linii poziomej Prezydium Rady Narodowej ze swoją Radą Narodową i poziomej zależności w stosunku do swojej Rady Narodowej, zasadniczej zależności, stanowiącej cechę demokratyzacji władzy, projekt ustawy przewiduje dla Prezydium Rad Narodowych powiązania pionowe w stosunku do Prezydium Rad Narodowych wyższego stopnia. Ustawa mianowicie mówi, że Prezydium Rady Narodowej, działając z jednej strony stosownie do uchwał swojej Rady, z drugiej strony działając zgodnie z wytycznymi i instrukcjami Prezydium Rady Narodowej wyższego stopnia, a Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając zgodnie z wytycznymi i instrukcjami Rady Ministrów oraz właściwych, ze względu na rodzaj sprawy, ministrów.

Ta pionowa zależność Prezydium Rad Narodowych od wytycznych i instrukcji Prezydium Rad Narodowych wyższego stopnia, czy wręczcie od

wytycznych i instrukcji Rady Ministrów, dopełnia demokratyzacji władzy państwowej, gdyż Prezydium Rad Narodowych, wyższego stopnia, są z kolei organami wykonawczymi swoich Rad Narodowych, a więc Rad Narodowych również wyższego stopnia.

Prezydium Rady Narodowej, jak już powiedzieliśmy, działa kolegialnie, projekt ustawy wypunktował rolę Przewodniczącego Prezydium Rady Narodowej, który kieruje pracami Prezydium, jest odpowiedzialny za wykonanie uchwał Prezydium, przygotowuje posiedzenia Prezydium, kieruje działalnością wydziałów Prezydium i czuwa nad należytym wykonaniem uchwał Rady i wytycznych władz zwierzchnich.

Chodzi mianowicie o to, aby przy zachowaniu zasady kolegialności ustalić indywidualną odpowiedzialność zarówno za kolegialną pracę Prezydium, jak i za operatywne kierownictwo.

Rada Państwa — zwierzchnim organem Rad Narodowych

Operatywne wykonawstwo w dziedzinie spraw, należących do właściwości Rad Narodowych, należeć będzie do wydziałów Prezydium Rady Narodowej. Wydziały Prezydium Rady Narodowej są w swojej działalności podporządkowane Radzie Narodowej i jej Prezydium. Przy wydziałach powstają także, istniejące przy Prezydium Rad Narodowych, pionowe podporządkowanie wydziałów odpowiednim wydziałom Prezydium Rady Narodowej wyższego stopnia.

Przewidujemy, że równocześnie z realizacją reformy ustalimy jednolitą nazwę wydziałów Prezydium Rady Narodowej dla wszystkich, różnie się dotychczas nazywających or-

ganów zarządu Państwem, np. Kuratoriów, Inspektoratów, Izb itp.

Projekt ustawy przewiduje, że zwierzchni nadzór nad Radami Narodowymi sprawować będzie Rada Państwa, w szczególności: zarządzając wyborami do Rad Narodowych, rozpatrując sprawozdania Wojewódzkich Rad Narodowych, udzielając Radom Narodowym wytycznych i instrukcji, nadając kierunek działalności Radom Narodowym w dziedzinie kontroli społecznej, rozpatrując sprawy, związane z funkcjonowaniem Rad Narodowych i ich organów i mając prawo uchwały uchwały Rady Narodowej lub jej Prezydium, jeżeli uchwała jest sprzeczna z prawem lub niezgodna z zasadniczą linią polityki Państwa.

Caly dotychczasowy zakres właściwości tych zniesionych organów przejęty zostanie przez Radę Narodową oraz ich organa.

Pracownicy państwowi i samorządowi, zatrudnieni w tych zniesionych organach, przejdą do służby w odpowiednich wydziałach Prezydium Rad Narodowych.

Dla całości tej reformy i przekształcania dotychczas istniejących organów przewidujemy pewien okres przejściowy, w zasadzie niedługi, jedno lub dwa — miesięczne, w czasie którego Rada Ministrów regulować będzie realizowanie tej ustawy na poszczególnych odcinkach. Przewidujemy również, że w okresie dopóki Rady Narodowe nie będą posiadały ustalonych dochodów, dostatecznych dla pokrycia wszystkich ich potrzeb, — w budżecie państwa

wym przewidziane będą sumy niezbędne dla zrównoważenia budżetów terenowych.

Podziału tych sum dokonywać będzie powołany w drodze ustawy Fundusz Wyrównawczy dla budżetów terenowych, który zastąpi dotychczas istniejący Samorządowy Fundusz Wyrównawczy.

Tak wygląda w skrócie treść zamierzonej reformy od strony przede wszystkim organizacyjnej.

Rzecz jasna, że ta strona organizacyjna reformy spłata się bardzo ściśle z jej treścią polityczną i jest jej konsekwencją.

Cóż więc jest zasadniczą treścią polityczną tej rewolucyjnej reformy?

PO PIERWSZE — Rady Narodowe, stając się terenowymi organa-

Rady Narodowe — dalszy krok naprzód w marszu do socjalizmu

Przez Radę Narodową, jako organ jednolitej władzy państwowej, rosnąć będzie udział mas pracujących w rządzeniu państwem.

Dobrze funkcjonujące, doskonałe na praktykę swą działalność Rady Narodowe staną się czynnikiem dalszego ożywienia życia gospodarczego i kulturalnego w terenie, staną się potężnym czynnikiem wzrostu świadomości najszerzej mas.

Dobrze funkcjonujące Rady Narodowe wzmożnią i rozwiną wszystkie formy kontroli społecznej, przyczyniając się tym samym do podniesienia poziomu pracy we wszystkich dziedzinach.

Dobrze funkcjonujące Rady Narodowe staną się najbardziej skutecznym orężem mas pracujących w walce z biurokratyzmem i niekiedy ogniwem aparatu państwowego, w walce z masami pracującymi o pełną demokratyzację zarządu Państwem.

Dobrze funkcjonujące Rady Narodowe położą kres wszelkim skłódlawym przejawom biurokratycznego centralizmu i funkcjonalizmu w nie których dziedzinach zarządu państwem, strzegąc natomiast zasady centralizmu demokratycznego.

Na Kongresie Zjednoczeniowym powiedział Prezydent Bierut: „ogromne możliwości dalszej demokratyzacji Polski Ludowej są założone w procesie rozwoju Rad Narodowych, w rozszerzaniu zakresu działania Związków Zawodowych jako szkoły rządzenia, w dalszym rozwoju form kontroli społecznej, o raz w udziale czynnika społecznego w państwowych organach kontroli produkcji, w wymiarze sprawiedliwości itp.”

Przedstawiony dzisiaj Sejmowi przez Radę Państwa i Radę Ministrów projekt ustawy o terenowych organach jednolitej władzy państwa jest dotychczasowym rewolucyjnym krokiem w kierunku pogłębienia

mi jednolitej władzy państwowej, będąc formą jeszcze pełniejszego niż dotychczas wykonywania władzy przez masy ludowe, będą środkiem mobilizowania inicjatywy, energii i twórczej zdolności mas — będą formą przyciągania milionowych mas ludu pracy do bezpośredniego udziału w rządzeniu Państwem.

PO DRUGIE — skupienie władzy w ręku Rad Narodowych oznacza zniesienie sprzeczności z istotą Państwa Ludowego podziału na administrację rządową i samorządową, stanowiącego pozostałość obalonego ustroju kapitalistycznego.

Przez Radę Narodową, jako organ jednolitej władzy państwowej, realizować się będzie demokratyczna władza mas ludowych z klasą robotniczą na czele, stanowiąca cechę państwa demokracji ludowej.

twórczych, rewolucyjnych przeobrażeń i dalszej demokratyzacji Polski Ludowej.

Jesteśmy przekonani, że ta zamierzona reforma jest niezbędnym i do niosłym czynnikiem budowy fundamentów socjalizmu w Polsce.

Od konsekwentnej realizacji tej reformy, od zrozumienia jej sensu przez wszystkich, zależy, czy stanie się ona w przyszłości takim przełomem w dziedzinie demokratyzacji władzy, jakim były dla perspektyw rozwoju naszego narodu, w kierunku socjalizmu — reforma rolna i nacjonalizacja przemysłu (hucne oklaski).

W III rocznicę

umowy polsko-czechosłowackiej o przyjaźni i wzajemnej pomocy

WARSZAWA (PAP). — Z okazji trzeciej rocznicy podpisania polsko-czechosłowackiej umowy o przyjaźni i wzajemnej pomocy wymieniono wzajemnie następujące depesze:

Pan dr. Vladimír Clementis
minister Spraw Zagranicznych
Republiki Czechosłowackiej
Prah

Z okazji trzeciej rocznicy podpisania polsko-czechosłowackiej umowy o przyjaźni i wzajemnej pomocy przesyłam Panu, Panie ministrze, serdeczne życzenia dalszej owocnej pracy i nowych osiągnięć dla dobra narodu czechosłowackiego.

W ciągu ubiegłych trzech lat nasza coraz ściślej współpracuje w dziedzinie politycznej, gospodarczej

moskwa (PAP). — Dnia 8 marca odbyła się w Moskwie konferencja prasowa członków delegacji Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obróńców Pokoju, która poprzednio wjechała na Kremlu przewodniczącym obu izb Rady Najwyższej ZSRR propozycje pokojowe Stałego Komitetu.

Na konferencji obecni byli przedstawiciele Radzieckiego Komitetu Obrony Pokoju, przedstawiciele prasy radzieckiej oraz korespondenci zagraniczni.

Po słowie wstępnym poety radzieckiego Surikowa, członkowie delegacji odpowiadali na liczne pytania przedstawicieli prasy.

Szef delegacji Yves Farge podkreślił, że Związek Radziecki jest pierwszym krajem, w którym delegacja otrzymała jasną odpowiedź na propozycje Stałego Komitetu, dotyczące utrwalenia pokoju.

Dzisiaj — oświadczył Farge — jesteśmy zadowoleni, gdyż mogliśmy wyrazić naszą opinię przewodniczącym Rady Najwyższej ZSRR, których odpowiedź daje nam podstawę do żywienia jak najlepszych nadziei.

Przewodniczący Kanadyjskiego Komitetu Obróńców Pokoju James Endicott w związku z odmową udzielenia wizy wjazdowej do USA członkom delegacji oświadczył, że w Ameryce Północnej nie ma obecnie wojny.

W Ameryce Północnej — oświadczył Endicott — każdy kto bierze jakikolwiek udział w ruchu Obróńców Pokoju włączany jest na listę osób podejrzanych o działalność „wyrotową”.

Walka o pokój w Ameryce — podkreślił Endicott — przekształca się w walkę o wolność i prawa obywatelskie.

Amerkański artysta malarz Rockwell Kent, podobnie, jak Endicott

mówił o braku swobód obywatelskich w USA.

Dziennikarz amerykański Johannes Steel odpowiedział na pytanie w sprawie rozwoju ruchu Obróńców Pokoju w USA. Oświadczył on, iż ruch ten zatacza coraz szersze kręgi, nie bacząc na przeszkody i machinę cje podlegających wojennych. W Stanach Zjednoczonych ruch w obronie pokoju przybiera najróżnorodniejsze formy i uczestniczą w nim liczne organizacje.

Nie chcę pomniejszać trudności pletzących się przed wszystkimi, którzy biorą czynny udział w walce o pokój — powiedział Steel. Wywierają na nas niezwykle silną presję, jestem jednak przekonany, że 99 proc. Amerykanów pragnie pokoju.

Steel podkreślił, że naród amerykański nie jest informowany, o tym co się dzieje na świecie i o wielu rzeczach nie wie. W naszym kraju — powiedział Steel — istnieje wprowadzenie „całkowita wolności prasy” lecz aby przystąpić do wydawania dziennika trzeba mieć zaledwie... 10 milionów dolarów.

Przewodniczący Komitetu Obróńców Pokoju w Afryce francuskiej Konaté Mamadou mówił o walce ludności murzyńskiej o prawa konstytucyjne. Omówił on również działalność Demokratycznego Zrzeszenia Afrykańskiego, które bez zastrzeżeń popiera i solidaryzuje się z ruchem w obronie pokoju.

Przed zakończeniem konferencji prasowej przewodniczący Radzieckiego Komitetu Obrony Pokoju Tichonow odczytał oświadczenie, zawierające protest Komitetu przeciwko zakazowi wjazdu do USA i Holandii delegacji Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obróńców Pokoju, które miały wjechać parlamentem tych krajów propozycje w obronie pokoju.

Pan Zygmunt Modzelewski
minister Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej
w Warszawie

W trzecią rocznicę podpisania czechosłowacko-polskiej umowy o przyjaźni i wzajemnej pomocy przesyłam Panu, Panie ministrze i całej narodowi polskiemu najserdeczniejsze pozdrowienia i życzę, aby między nami i przyjaźni między obywatelami naszymi i obywatelami państwa czechosłowackiego przetrwała i rozwijała się w przyszłości jeszcze głębiej, aby nasza wspólna wysiłki w budowie socjalizmu były twórcze i osiągnął zamierzony cel.

Jestem mocno przekonany, że umowa sojusznicza, której rocznicę dziś obchodzimy już się przychyliła a w przyszłości przyczyni się jeszcze więcej do zapewnienia powszechnego pokoju, o który tak zdecydowanie walczą nasze narody u boku naszego wielkiego sojusznika — Związku Radzieckiego, razem ze wszystkimi republikami ludowo-demokratycznymi i słami pokoju całego świata.

(—) Dr. Vladimír Clementis

700 tysięcy robotników strajkuje we Francji

GENEWA (PAP). — Jak wynika z doniesień prasy paryskiej w chwili obecnej strajkuje na terenie całej Francji 700 tys. robotników, w tym 500 tys. metalowców.

O północy z soboty na czwartek przystąpił do strajku robotnicy wszystkich elektrowni i gazowni bez względu na przynależność związkową.

Nad bezpieczeństwem unieruchomionych elektrowni i gazowni czuwać pikiet strajkowe. Rząd powołując się na ustawę Daladiera z roku 1938 zarządził ogólną mobilizację pracowników elektrowni, a ponadto imienną mobilizację pewnej liczby techników. W nocy policja wdarła się do 8 elektrowni i gazowni paryskich, usuwając pikiet strajkowy.

W czwartek rano przystąpił do strajku personel Zakładu Oczyszczania Miasta w Paryżu oraz pracownicy zakładów pogrzebowych. Na ulicach Paryża gromadzą się stopy śmieci.

Strajk metalowców czyni na prowincji dalsze postępy. Do strajku przystąpił personel licznych hut w departamentach Loire Interieure, Meurthe et Moselle, Moselle, Vienne, Allier i Nord.

90 proc. górników Zagłębia Nord i Pas de Calais wypowiedziało się za strajkiem.

Górnicy Okręgu St. Marc, Phiers i Vicoigne przystąpił już do akcji strajkowej.

Strajk pracowników fabryk włókienniczych okręgu llońskiego poczynił dalsze postępy, obejmując kilkadziesiąt dalszych zakładów pracy.

Antyfaszystowski Komitet Kobiet Radzieckich pozdrawia kobiety całego świata

MOSKWA (PAP). — Antyfaszystowski Komitet Kobiet Radzieckich wystosował do poszczególnych organizacji, wchodzących w skład Międzynarodowej Demokratycznej Federacji Kobiet depesze z życzeniami z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet.

W depeszach, wystosowanych do krajów demokracji ludowej — do Polski, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii i Albanii, kobiety radzieckie życzą swym towarzyszkom nowych sukcesów na froncie pracy.

W depeszy do kobiet chińskich — kobiety radzieckie gratulują swym siostram chińskim radości wolnego i niepodległego życia i życzą im nowych sukcesów w bohaterkiej pracy dla dobra Chińskiej Republiki Ludowej.

W depeszy do kobiet koreańskich — kobiety radzieckie życzą im zjednoczenia Korei północnej i południowej w jednolite państwo demokratyczne.

W wystosowanej do Związku Nie-

mieckich Kobiet Demokratycznych depeszy, kobiety radzieckie piszą: „Niechaj wasza przysięga, że kobiety niemieckie nigdy nie dopuszczą do wciągnięcia ich młotów i synów do wojny przeciwko ZSRR — przyczyni się do umocnienia walki o pokój na całym świecie, do zwycięstwa walki o szczęście wszystkich narodów”.

W depeszy do kobiet francuskich — kobiety radzieckie wyrażają przekonanie, że działalność Związku Kobiet Francuskich przyczyni się do zwycięstwa wszystkich pracujących kobiet francuskich do czynnej walki o pokój.

Bohaterskim kobietom Wietnamu, życzą kobiety radzieckie sukcesów w walce o wolność całego Wietnamu, o pokój na całym świecie.

Antyfaszystowski Komitet Kobiet Radzieckich wystosował również depesze do organizacji kobiecych USA, Anglii, Kanady, Włoch, Japonii, krajów skandynawskich, Szwajcarii, Holandii, Libanu, Syrii i innych krajów.

Kronika Tomaszowa

WAŻNIEJSZE TELEFONY

4 — Dworzec Kolejowy
47 — Milicja Obywatelska
833 — Pogotowie PCK
51 — Straż Pożarna
305 — Straż Pożarna (dzwoń tylko w wypadku pożaru).

ADRES REDAKCJI:

Rozdzielnia Dzienników „Ruch” Plac Kościuszki 16, tel. 250. Godziny przyjęć od 14 do 15.

Zdzisław Widuliński

Niespodziewana śmierć wyrwała z szeregu aktywnych młodzieży kół. Zdzisław Widuliński, z czołowej kadry tomaszowskiej organizacji ZMP, odszedł jeden z najlepszych.

Młody, pełen życia i entuzjazmu dla sprawy, z trudem przebiegał się przez życie. Syn robotnika, pracującego w kamieniołomach obok Oczyszczalni Góry, przyszedł na nasz teren, aby zdobywać wiedzę, aby kształcić się, aby korzystać z przywilejów, jakie robotnicznemu dziecku dała Polska. Przeszedł na nasz teren już jako zasłużony aktywista młodzieżowy z terenu powiatu koneckiego.

Sumienny w pracy i nauce, koleśki, gotowy do pełnienia wszelkich obowiązków, jakie nań nakładano — i tu znalazł się szybko w czołowej kadry młodzieżowej, pełniąc ostatnio funkcję przewodniczącego organizacji szkolnej ZMP w Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącym. Był wzorem aktywności młodzieżowej, oddanego bez reszty sprawie lepszego, szczęśliwszego, socjalistycznej przyszłości.

Nie potrafił stać na uboczu. Uparcie walczył o to lepsze, szczęśliwsze jutro. O tę nową, socjalistyczną Polskę, śmierć wyrwała go z szeregu walczących.

Aktywny w szeregach ZMP, owakich tak samo aktywny był w szeregach SP. Pośmiertnie już — uzyskał awans na podpułkownika PO „Służba Polsce”.

Oddając mu pośmiertny hołd — stwierdzamy, że pięknie przeżył swoje 19 lat. Pięknie — bo w pracy i walce dla klasy robotniczej, z której pochodził i którą kochał.

Posiedzenie MRN

W dniu 13 marca br. o godz. 18 w świetlicy Państwowych Zakładów Przemysłu Wełnianego Nr 27 przy ul. Hanki Sawickiej — odbędzie się kolejne planarne posiedzenie Miejskiej Rady Narodowej.

Porządek obrad m. in. przewiduje: zmiany w składzie MRN, prezydium i komisji, referat nt. „Spółdzielczość produkcyjna wsi”, sprawy systemu oszczędzania i jego osiągnięcia na odcinku samorządowym oraz podjęcie szeregu uchwał w sprawach: statutu organizacyjnego ZOM, przepisów o usuwaniu nieczystości z nieruchomości, ustalenia strefy miasta podlegającej wyłącznemu oczyszczaniu przez ZOM, ustalenia opłat za wywożenie śmieci przez ZOM i zmian statutu organizacyjnego biura Zarządu Miejskiego.

Posiedzenie rozpocznie się punktualnie.

Uwaga, radni PZPR!

W związku z plenarnym posiedzeniem MRN, w dniu 11 marca br. o godz. 17 odbędzie się w lokalu Miejskiego Komitetu PZPR posiedzenie frakcji radnych PZPR. Towarzysze radni proszeni są o punktualne przybycie.

Nie nadużywać telefonów

W związku z częstym nadużywaniem telefonów celem informowania nie się o godzinę — kierownictwo miejscowej placówki telekomunikacyjnej podaje do wiadomości, iż zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Poczty i Telegrafów, prawo do telefonicznego informowania się o dokładny czas mają tylko ci abonenci, którzy uiszczą od powiedni abonament usługowy. Abonament taki wynosi miesięcznie 200 zł.

Abonentom, którzy nie opłacają wymienionej sumy — centrala ma prawo odmówić podawania godzin, a kierownictwo placówki ma prawo przedstawić im do uregulowania rachunek za informację.

Wzmocniona praca i mobilizacja sił do walki o pokój i realizację planów produkcyjnych

Kobiety Tomaszowa godnie uczciły dzień 8 marca

„Wszystkie kobiety pracujące na front walki o pokój!” wola transparent wywieszony na budynku PZPW Nr 28. W towarzystwie przedstawicielki Rady Zakładowej wędrujemy po oddziałach produkcyjnych.

Oddziały, w których pracują kobiety — przybrały odświętny wygląd. Szczególnie cerowalnia i nopernia pełne są odświętnej atmosfery.

Młode dziewczęta — w mundurach Związku Młodzieży Polskiej. Wszystkie robotnice do fartuchów, do bluzek przypięte mają czerwono-niebieskie rozetki, wiele spośród nich założyło na rękawy niebieskie opaski. Prawie wszystkie przystąpiły do honorowych wart — Wart Pokoju.

Na ścianach makiety kuli ziemskiej. Wszędzie napisy: Pokój! Pokój! Pokój!

W tkalni, warsztaty przy których pracują kobiety — przyozdobione czerwonymi lub niebieskimi proporcjami.

Tow. Stanisława Hasałowa, nuniarka, zatrzymuje nas i z dumą mówi o dzisiejszym dniu: — „Dziś pracujemy mocniej, lepiej, więcej, oszczędniej!”.

Tak. Lepiej. Mocniej. Dziś kobiety PZPW Nr 28 oddadzą większą niż zawsze produkcję. Dziś mobilizują się do lepszych, jeszcze bardziej wydajnych osiągnięć produkcyjnych. Bo zwiększona produkcja — to zakończenie Planu Sześcioletniego przed upływem sześciu lat. A wcześniej ukończenie planu — to przyspieszenie dobrobytu, to podnoszenie naszej gospodarki narodowej, umacnianie naszej potęgi. A nasza siła — to siła obozu pokój. Nasze wysiłki — to nasz wkład w walkę o pokój.

Ale czy tylko w PZPW Nr 28 dziś jest ten odświętny nastrój? Nie!

We wszystkich zakładach pracy pełnią dziś kobiety Warty Pokoju. We wszystkich zakładach mocniej trzaskają krosna i szybiej warczą maszyny. Wszędzie: i w PFSJ Nr 1, i w Fabryce Filców i w „Trójce” —

Młodzież w walce o pokój,

młodzież w Planie 6-letnim

Organizujemy konkurs i wystawę młodzieżowych gazetek ściennych

Za dwa tygodnie — młodzież świecić będzie swój tydzień. Tydzień Młodzieży. Tydzień, który w bieżącym roku nabiera szczególnego znaczenia, gdyż święcony będzie w pierwszym roku naszego Planu Sześcioletniego i w okresie szczególnie nateżonej walki w obronie pokoju, w której chcemy i musimy narzucić pokój tym, którzy by chcieli rozpętać nową pożogę wojenną.

W związku z tym — Zarząd Miejski ZMP i redakcja „Głosu Tomaszowskiego” organizują wystawę młodzieżowych gazetek ściennych, poświęconych zagadnieniom udziału młodzieży w walce o pokój i w walce o pełne, o przedterminowe zrealizowanie Planu 6-letniego. Wystawa połączona będzie z konkursem na najlepszą gazetkę.

Do udziału w wystawie zaproszone zostały wszystkie kółka ZMP-owskie, tak szkolne, jak i fabryczne, a równocześnie wszystkie hufce SP i drużyny harcerek. Impreza bowiem winna skupić wszystkie młodzieżowe gazetki naszego miasta.

Wszelkich informacji udziela Zarząd Miejski ZMP, względnie redakcja „Głosu” (w godz. od 14 do 15), przy czym w najbliższych dniach zamieścimy szerszy artykuł, omawiający przygotowywaną wystawę. Dla informacji — zwracamy uwagę zainteresowanych Komitetów Redakcyjnych na artykuł kol. Pogonia, drukowany w numerze „Głosu” z dnia 1 marca, omawiający właściwą pracę w redakowaniu ściennych gazetek.

Przedwyborcze walne zebranie ZMP w Handlówce

W tych dniach odbyło się w Gimnazjum i Liceum Handlowym zebranie przedwyborcze wszystkich członków Związku Młodzieży Polskiej. Na zebraniu obecni byli jako goście członkowie Rady Pedagogicznej i przedstawiciele Koła Rodzicielskiego, obywateli: Różga, Sokółowski i Mazur.

Zebranie miało na celu zapoznanie członków organizacji ZMP z charakterem akcji sprawa wyborczej, jej formami i przebiegiem.

Zebranie zajął przewodniczący organizacji szkolnej kol. Pigoń, powołując prezydium zebrania, do którego weszli między innymi przedstawiciele SP i samorządu szkolnego.

galanterijnej i innych zakładach przemysłu wełnianego — robotnice, pracownice — święcą swój dzień.

A nie tylko w fabrykach. W urzędach i instytucjach też dziś jest inny niż zawsze nastrój. Ten inny nastrój nawet daje się odczuć na ulicy, kiedy spotyka się udekorowane wystawy, udekorowane balkony, transparenty i napisy przed zakładami pracy.

Gdy mowa o dekoracjach, to rekord pobił Bar Mleczny, który na ile bogatej dekoracji — urządził miniatury, obracając się model kuli ziemskiej, opasanej sztandarami państw obozu pokój. Raduje również oko dekoracja sklepu Nr 7 „Powszechnej”.

O godz. 14 odbywa się akademie w Fabryce Dywanów. O godz. 16 w PZGS, gdzie po przemówieniu ob. Tukowej zostają wyróżnione za pracę zawodową i społeczną dyplomami i nagrodami pieniężnymi ob. Janina Toczyńska i Kazimiera Kubacka, a dyplomami — Zenobia Dubińska, Irena Dawidowicz, Jadwiga Tuk i Regina Żywno.

O godz. 18 jesteśmy między pracownikami Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej. I tu również, po przemówieniu tow. Zerkowej — prezes Zarządu Spółdzielni, ob. Romanow w ręce wyróżniającym się pracownicom nagrody pieniężne i dyplomy. Wyróżnione zostają: Sabina Zawiszowa, Władysława Promińska, Zofia Gliszczyńska, Zofia Goździk, Agnieszka Węgrzynowska, Józefa Kubicka, Regina Olankiewicz, Anna Wójcik i Felicia Hess. Dwie pierwsze — otrzymują jeszcze z rąk przedstawicieli Oddziału Zw. Zapominki — książki. Na zakończenie — herbata.

Nasi korespondenci z poszczególnych zakładów meldują o awansach, jakie uzyskało szereg czołowych pracowników i robotnic. Meldują o uroczystościach, wyróżnieniach, o wspa-

niałym nastroju, jaki w ciągu dnia wszędzie panował. Ponieważ jednak uroczystości, związane z dniem 8 marca trwają w dalszym ciągu i zakończone zostaną ogólnomiejską akademią w dniu 12 bm. — dalsze materiały sprawozdawcze z Dnia Kobiet, podamy w następnych numerach.

Na zakończenie tylko jedno trzeba mocno stwierdzić i podkreślić:

Dzień swego święta kobiety Tomaszowa dobrze uczęły. Uczęły go wzmocnioną pracą i pełną mobilizacją sił do nieublaganej walki o lepsze jutro. A lepsze jutro to — Pokój, to — przedterminowe wypełnianie zadań, stawianych przed nami przez Plan Sześcioletni.

(j)

Nasi korespondenci piszą

Kobiety Fabryki Dywanów w dniu 8 marca

Przy szczerze zapełnionej przez pracownice PZPJG Nr 3 sali konferencyjnej Rady Zakładowej odbyła się w godzinach popołudniowych dnia 8 marca uroczysta akademie z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet.

Okolicznościowe przemówienie wygłosiła ob. Brzozowska.

W skupieniu wysłuchały nasze pracownice podsumowania dotychczasowych osiągnięć zrealizacji kobiecego całego świata — jakie przeprowadziła prelegentka.

Przesuwały się przed oczyma słuchaczek umęczone kobiety krajów kolonialnych i półkolonialnych, walczące o ludowe ideały dziewczęta chińskie, maszerujące w głódowych marszach włoskie wieśniaczki, bohaterko walczące kobiety francuskie, hiszpańskie, greckie.

Jako wzór pełnoprawnej kobiety, kobiety — budowniczej, kobiety — obywatela, kobiety — bohaterki — służyła kobieta z dzieckiem, której ustrój socjalistyczny zapewnił pełnię praw.

Mówiąc o osiągnięciach kobiet zrzeszonych i niezrzeszonych, prelegentka ilustrowała je licznymi danymi statystycznymi. Padły wieloletnie cyfry kobiet, studentek i przodownic pracy, padły przykłady osiagnięcia przez kobiety najwyższych stanowisk. Padły też nazwiska czołowych kobiet świata, kobiet — bohaterek, przewodniczek światowego i polskiego ruchu rewolucyjnego. Nazwiska: Dołores Ibarruri, prof. Cotton, Popowa, Wasilewska, Stachelska... „Radośnie obchodzimy tego roczny Dzień Kobiet w Polsce — mówiła ob. Brzozowska. Po zwycięskim wykonaniu Trzyletniego Planu Odbudowy, a na progu wielkiego Planu 6-letniego, w którego realizacji kobiety polskie, wezmą twórczy i raźny udział. Świadectwem naszej gotowości do ofiarnej pracy i bezgranicznego oddania ideałom socjalistycznym niech będą te liczne zobowiązania, jakie my, kobiety podjęliśmy tak

Koła Ligi Kobiet meldują...

Koło Ligi Kobiet przy Państwowych Zakładach Przemysłu Wełnianego Nr 27 zobowiązało się przed dniem 8 marca zwerbować do swych szeregów 60 nowych członkiń. Zobowiązanie zostało wypełnione i przekroczone, gdyż już w dniu 5 marca — Koło zameldowało zwerbowanie do organizacji 100 nowych członkiń.

Oddział skracalni tych zakładów w ramach swych zobowiązań zmniejszył dotychczasową ilość odpadków, co zezwoliło na zaoszczędzenie 79.680 zł.

Koło Ligi Kobiet cerowalni Państwowych Zakładów Przemysłu Wełnianego Nr 28 melduje, iż kobiety cerowalni, pęczkarni i noperni, wypełniając podjęte zobowiązania, poprzez dodatkowe prace — dały zakładowi ponad 63 tysiące zł dodatkowych wartości.

Koło Ligi Kobiet przy Państwowych Zakładach Przemysłu Wełnianego Nr 29 melduje, iż w ramach podjętych zobowiązań — pracownice cerowalni i pęczkarni wypełniły przyjęte na siebie dodatkowe prace, które przyniosły zakładowi ponad 30.000 zł dodatkowych wartości.

Zobowiązanie wciągnięcia do Ligi 50 nowych członkiń zostało wykonane.

Pracownice skracalni z powodzeniem realizują zobowiązanie zmniejszenia dotychczasowej ilości odpadków o 1 procent. Zobowiązanie to jest zobowiązaniem długofalowym i realizowane ma być do końca bieżącego roku, co da blisko 100 tysięcy zł oszczędności.

Na tkalni — członkinie ZMP przyjęły długofalowe zobowiązanie produkcyjne.

spontanicznie i żywiołowo dla uczczenia naszego Święta”.

Z kolei przewodnicząca zebrała tow. Filonowicz odczytuje tekst rezolucji, powziętej jednoznacznie przez zebrane kobiety. Czytamy tam między innymi:

„Zobowiązujemy się wzmocnić jeszcze bardziej wydajność naszej pracy, w celu jak najszybszej realizacji Planu 6-letniego. Przyrzekamy wiernie stać w szeregach frontu walki o trwałą pokój światowy, przyrzekamy podwoić i potroić nasze wysiłki, aby przyspieszyć budowę fundamamentów socjalizmu w Polsce Ludowej”.

Uroczystość kończy rozdanie honorowych dyplomów uznania za pracę i nagród pieniężnych tym pracownicom, które zostały wyróżnione za wyjątkowo wydajną pracę zawodową, lub społeczną. Rozdanie to poprzedzone zostało kilkoma serdecznymi słowami, jakimi przemówił do wyróżnionych dyrektor Zakładów i w których życzył

on im dalszych, jeszcze owocniejszych wyników pracy.

Nagrody pieniężne otrzymały: Henryka Skomorochow, Zofia Filonowicz, Władysława Rybak i Józefa Kaczmarek. Dyplomy uznania uzyskały: Helena Urban ska, Eleonora Kuśmierczyk, Maria Hejduś, Aniela Jamrozak, Irena Wędrak, Helena Tataruda, Franciszka Przywara, Weronika Sek, Zofia Szulc, Irena Bartos, Lucja Ciara, Antonina Wenecka, Maria Dela, Maria Wolska, Genowefa Michalska, Józefa Jabłońska, Krystyna Kuźma, Helena Rybińska, Stanisława Chanecka, Genowefa Bołarczyk, Daniela Olejnik, Antonina Zerek, Władysława Adam ska, Stanisława Pazura, Rytia Szymczak, Leokadia Karasińska, Natalia Chojnacka, Maria Ciesielska, Stanisława Pekrul, Maria Wojna.

St. Sobczyk

korespondent fabr. „Głosu” w PZPJG Nr. 3

W niedzielę, dnia 12 marca br. o godz. 16, w sali Robotniczego Domu Kultury, odbędzie się

Ogólnomiejska Akademia

z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet. W programie: przemówienie przedstawicielki Zarządu Wojewódzkiego LK, wręczenie odznaczeń i część artystyczna. Karty wstępu wydaje sekretariat Zarządu Miejskiego LK.

Będziemy podnosić swą świadomość społeczno-polityczną

Zobowiązanie pracownic Urzędu Poczтового

Na ogólnym zebraniu pracowników miejscowego Urzędu Poczтового, zwołanym z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet — zebrane przyjęły następujące zobowiązanie:

„My, pracownice pocztowe, zobowiązujemy się urządzić na terenie naszego Urzędu periodyczne odczyty, uświadamiające kobiety pod względem społecznym i politycznym, aby po-

przez pogłębianie świadomości mogły one jak najlepiej walczyć o pokój.

Równocześnie — zobowiązujemy się organizować odczyty z zakresu opieki nad matką i dzieckiem, aby umożliwić kobietom wychowywanie zdrowego, młodego pokolenia, aby nasze dzieci wyrosły na zdrowych i dzielnych obrońców pokoju”.

ZE SPORTU

„Włókniarz” (Zgierz) — „Włókniarz” (Tomaszów) 3:2

W towarzyskim spotkaniu piłki nożnej włókniarze Zgierza (klasa A) pokonali nieznacznie włókniarzy tomaszowskich w stosunku 3:2, do przerwy 1:0.

Pierwsza połowa spotkania — to wyraźna przewaga dobrych technicznie i szybkich zgierzan, którzy jednak gubili się w sytuacjach podbramkowych. Gospodarze zepchnęli do defensywy — ograniczyli się do kilku wypadków, zresztą nieproduktywnych.

Druga połowa meczu wyrównana, z okresem, szczególnie pod koniec przewagi miejscowych; goście jak gdyby nie wytrzymali własnego tempa.

Drużyna gospodarzy zagrała na ogół słabo, u zawodników rażił brak szybkości; atak nie zdolał wykorzystać kilku pewnych sytuacji podbramkowych. Jedyną bramkarz Błyszczak zasłużył na wyróżnienie, ratując drużynę od wyższej przegranej. Goście stanowili dość dobry tech-

nicznie, wyrównany zespół, który w drugiej połowie (mimo zmian graczy) zawodził kondycyjnie. Najlepszym był tutaj niebezpieczny strzelec — lewoskrzydłowy Mikolajczyk, zdobywca dwu bramek.

Prowadzenie uzyskują zgierzanie w pierwszej połowie meczu ze strzału środkowego napastnika. Wyrównuje Nowak po przerwie ze strzału karnego. Drugą i trzecią bramkę zdobywa Mikolajczyk (w tym jedną z karnego), ostatnią zaś bramkę spotkania zdobywa głową.

TENISISTKI „ZWIĄZKOWCA” ZWYCIĘŻAJĄ

W Łodzi, żeńska drużyna tenisa stołowego „Związkowca”, wygrała ze swymi imienniczkami mistrzowskie spotkanie w stosunku 9:0.

Punkty zdobyły — Wojkowska, Kacprzyk i Gajewska po 3.

Grochowina po dośrodkowaniu Nowaka.

Mecz odbył się przy chłodnej i wietrznej pogodzie, która ujemnie wpłynęła na jego poziom. Sędziował ob. Niedźwiedzki. Widzów około 500 osób.

(K)

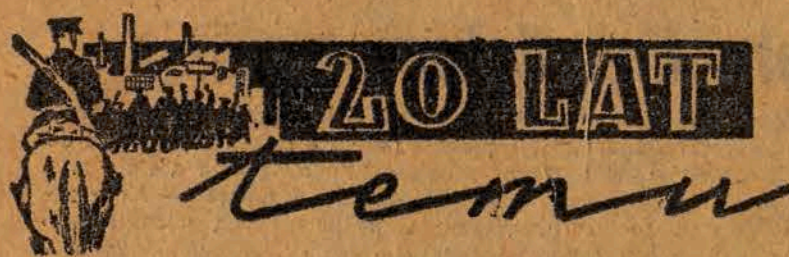
FINAŁY TURNIEJU SZACHOWEGO O MISTRZOSTWO TOMASZOWA

W dalszych trzech dniach turnieju szachowego uzyskano następujące wyniki:

Wojewódzki — Ujma 2:0, Wojewódzki — Segiet 2:0, Kula — Michulka 2:0, Kobytecki — Goździk W. 2:0, Goździk W. — Goździk A. 1:1, Wojewódzki — Gorzelak 2:0, Segiet — Michulka 2:0, Kobytecki — Segiet 2:0, Kula — Goździk W. 2:0.

Dotychczas w turnieju prowadzi Wojewódzki bez straty punktu.

Co pisała prasa łódzka 10 marca 1930 r.

BEZROBOCIE NADAL ROŚNIE

W dniu 8 marca 1930 roku było na terenie Polski 287.000 zarejestrowanych osób bez pracy. Tylko w dniu 7 marca zanotowano w Polsce 4.500 nowych bezrobotnych.

EPILOG BUNTU W PABIANICACH

W dniu 12 marca przed Sądem Okręgowym w Łodzi rozegrał się epilog buntu robotników Krusche — Endera w Pabianicach, którzy wystąpili czynnie przeciw zarządowi fabryki i oddziałom policji — stając w obronie zredukowanego robotnika.

„KUPIECTWO NAD PRZEPAŚCIĄ”

Pod powyższym tytułem „Głos Poranny” pisał, że sklepy łódzkie — szczególnie sklepy manufakturowe i pokrewnych branż — stoją od dłuższego czasu pustka. Nikt nie nie ku-

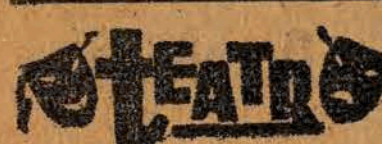
puje, a jedynym gościem, zaglądającym do kłopotów łódzkich jest... komornik. Takie są skutki kryzysu.

ROZPOCZĘTE BUDOWLE GNIA

Skutki wstrząsów wszelkich kredytów na budownictwo nowych domów okazują się już w całej pełni. „Głos Poranny” pisał, że wiele budowli, rozpoczętych przed wydaniem tego postanowienia — rozpływa się w ruinę. Część drewniane, domów gnia i są rozherowane na opał przez tysiączne rzesze bezrobotnych.

NIE MA PIENIĘDZY NA WYPŁATĘ

W dniu wczorajszym zarząd fabryki Waldenberga w Ozorkowie wysłał zawiadomienie, że — nie ma pieniędzy na wypłatę. Po odczytaniu tego plakatu robotnicy w ilości kilku set osób porzucili pracę.

PAŃSTWOWY TEATR
im. STEFANA JARACZA
(ul. Jaracza 27)

Dzisiaj o godz. 18 sztuka L. Kruczkowskiego pt. „Odwet” w drugiej wersji.
Wszystkie bilety wyprzedane.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY

(ul. Obrońców Stalingradu 21
tel. 150-35)

Codziennie o godz. 19.15 „Niemcy” Leona Kruczkowskiego z Karolem Adwentowiczem w roli prof. Sonnenbrucha.

PAŃSTWOWY TEATR NOWY

(Daszyńskiego 34, tel. 181-34)
Nieczynny z powodu choroby wykonawcy roli tytułowej.
Bilety wyprzedane w dniu 16 bm.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI

10 marca teatr nieczynny.

TEATR „LUTNIA”

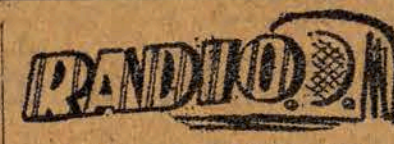
(ul. Piotrkowska 243)
Piątek 10 bm. o godzinie 19.15 — „Królowa przedmieścia”.

PAŃSTWOWY TEATR LALEK

„PINOKIO”
(Łódź, ul. Nawrot 27, tel. 135-74)
Piątek, dnia 10 marca br. godz. 9.30 i godz. 12 widowisko dla szkół pt. „Historia cała o niebieskich miedalach”.

TEATR „OSA”

Dzisiaj teatr nieczynny.

PIĄTEK 10 MARCA 1930

11.57 (L) Sygnał — chwila muzyki. 12.04 Dziennik południowy. 12.25 Przerwa. 13.20 (L) Chwila muzyki. 13.25 (L) Program dnia. 13.30 Koncert rozrywkowy. 14.00 Radiokronika. 14.15 (L) Komunikaty. 14.20 (L) Muzyka poważna. 14.55 Muzyka. 15.00 Pogadanka oświatowa. 15.10 Audycja dla szkół popołudniowych. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 (L) Aktualności łódzkie. 16.25 (L) „Jedziemy na wczasy”. 16.30 (L) „Artyści wśród kandydatów na delegatów do Rady Najwyższej ZSRR”. 17.00 (L) Koncert dla przedowników świata pracy. Transmisja do Czechosłowacji. 17.45 „Wanda Gościńska — Budowniczy Polski Ludowej”. 18.00 „Z kraju i ze świata”. 18.15 „Melodie świata”. 18.40 „Wschodnia Radiowa” — kurs I — wykład z cyklu: „Historia Polski”. 19.00 „Szpilki” — audycja satyryczna. 19.15 Koncert symfoniczny. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.40 Muzyka. 21.00 „40 wieków poezji”. 21.20 Koncert. 22.00 (L) „Wiersze Paula Eluarda”. 22.10 (L) Kalendarzyk imprez sportowych. 22.13 (L) Program lokalny na jutro. 22.15 Muzyka rozrywkowa. Transmisja z Budapesztu. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Program na jutro. 23.15 Koncert muzyki kameralnej J. Brahmsa. 24.00 Zakochanie audycji i Hymn

ZE SPORTU

Jeszcze jeden wzór dla nas

4 miliony kobiet radzieckich uprawia kulturę fizyczną i sport. — Prócz tego wiele kobiet pełni odpowiedzialne funkcje w klubach i zrzeszeniach sportowych

Kobiety radzieckie poszczynają się w wieloletnim poważnym wkładem w utrwaleniu czołowej pozycji sportu radzieckiego na świecie. Wysoki poziom zawodniczek ZSRR w wielu gałęziach sportu jest dowodem wielkiej fizycznej kobiecie radzieckiej, których stała się ważną pracą nad dalszym podniesieniem poziomu sportu kobiecego w ZSRR przyniosła w krótkim czasie wspaniałe wyniki. Obecnie w Związku Radzieckim około 4 mil. kobiet uprawia regularnie sport. W roku ubiegłym w konkurencjach kobiecych poprawiono 110 rekordów ZSRR, w tym kilka rekordów świata. Reprezentantki ZSRR są mistrzyniami i rekordzistkami świata w wielu gałęziach sportu. Wyniki te zdobyły im wielki rozgłos i popularność w opinii sportowej całego świata.

Do czołowych zawodniczek należy trzykrotna mistrzyni świata w jeździe szybkiej na lodzie Isakowa. Obok niej wielki rozgłos zdobyły sobie miotaczki, rekordzistki świata: Dumbadze (dysk), Smirnicka (oszczep), Sewriukowa i Toczenowa (kula).

Z życia LKS Włókniarza

Zebrania szermierzy i piłkarzy ręcznych

Zarząd Sekcji Szermierczej LKS „Włókniarz” zawiadamia, że Doroczne Walne Zebranie Członków Sekcji odbędzie się w sobotę, dn. 11.3. 1930 r. o godz. 18, w lokalu Klubu przy ul. Piotrkowskiej 272a II piętro. Wzywa się członków Sekcji do licznego i punktualnego przybycia.

Zarząd Sekcji Gier Sportowych

LKS „Włókniarz” zwołuje na piątek, dnia 10 marca r. b. o godz. 19-iej Doroczne Walne Zebranie Członków Sekcji, na którym po złożeniu sprawozdań i omówieniu nadchodzącego sezonu letniego, zostanie wybrany nowy Zarząd Sekcji na rok 1930. Zebranie odbędzie się przy ul. Sienkiewicza 13 — I piętro w sali konferencyjnej Zw. Zaw. Włókniarzy.

Zarząd Sekcji apeluje do członków o liczne i punktualne przybycie.

ADRIA — dla młodzieży (Stalina 1)

„Skarb” godz. 16, 18, 20

BALTYK (Narutowicza 20) „Ziemia wola” godz. 16, 18, 20

BAJKA (Franciszkańska 31) „Dubrowski” godz. 18, 20

GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Pro-

gram aktualności krajowych i zagranicznych Nr 11” — godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21

HEL (Legionów 2) — dla młodzieży „Dusze czarne” godz. 16, 18, 20

MUZA (Pabianicka 178) „Niebezpieczeństwo śmierci” godz. 18, 20

POLONIA (Piotrkowska 67) „Torpedowiec Niemięty” godz. 17, 19, 21

PRZEDWIOSNIE (Żeromskiego 76) „Wilcze dółki” godz. 17.30, 20

ROBOTNIK (Kilińskiego 187) „Pustelnia Parmeńska” I seria godz. 18, 20

ROMA (Rzgowska 84) „Konfrontacja” godz. 18, 20

REKORD (Rzgowska 2) „Chłopiec z przedmieścia” dla młod. godz. 16, „Cyryl” — godz. 18, 20

STYLWY (Kilińskiego 123) „Ostatni etap” godz. 17.30, 20

SWIT (Białucki Rynek 2) „Sumienie” godz. 18, 20

TECZA (Piotrkowska 108) „500 cm” godz. 16.30, 18.30, 20.30

TATRY (Sienkiewicza 40) „Dzieci ulicy” godz. 16, 18, 20

WISŁA (Daszyńskiego 1) „Pustelnia Parmeńska” — II seria godz. 17, 19, 21

WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) „Awanturna na wsi” — godz. 16.30, 18.30, 20.30

WOLNOŚĆ (Napierkowskiego 16) „Pustelnia Parmeńska” II seria. godz. 16, 18, 20

ZACHĘTA (Zgierska 26) — „Czarny Złot” godz. 18, 20

W południowo-wschodniej wieży pałacu, spoglądającej na ciemną rzekę przy świetle brązowego lichtarza, dwóch ludzi pochyliło się nad arkuszem papieru, zapisanym skomplikowanym pismem perskim. Pomimo wschodniej kwiecistości stylu i obowiązujących w takich epistolach komplementów, list był krótki i na sposób europejski zwięzły. W zdaniach wyczuwało się władzy głos Anglika.

„Znow zwracam się do ciebie, największy z szachów, nadziejo swojej ojczyzny” — zaczynał się list.

— To pisał Radzub-Ali pod dyktando swego pana — rzekł Assan-Ulla. — Pod listem podpisał się sam sahib. Spójrz, światło duszy.

To mówiąc, podał list księżciu.

„William Hodson” — wyraźnie było napisane łacińskimi literami pod tekstem listu.

Radzub-Ali, muzułmanin, oficer tubylerzy, był pomocnikiem Hodsona i jego prawą ręką w korpusie tubylerzego wywiadu.

— Co pisał sahib Hodson?

„Znow zwracam się do ciebie, największy z szachów, nadziejo swojej ojczyzny! Nasza dobra królowa pragnie oddać cię dawnym łaskami! Nie pominij szczyśliwej okazji daj nam dowody czystości twojego serca! Ile razy, o największy z szachów, szkodziłeś sobie, nie słuchając Brytyjczyków!... Daj odpowiedź generałowi, czy jesteś gotów, na znak z obozu, otworzyć walecznym wojskom angielskim podziemne przejście z twojego pałacu do bram Kaszmirskiej...”

W południowo-wschodniej wieży pałacu, spoglądającej na ciemną rzekę przy świetle brązowego lichtarza, dwóch ludzi pochyliło się nad arkuszem papieru, zapisanym skomplikowanym pismem perskim. Pomimo wschodniej kwiecistości stylu i obowiązujących w takich epistolach komplementów, list był krótki i na sposób europejski zwięzły. W zdaniach wyczuwało się władzy głos Anglika.

„Znow zwracam się do ciebie, największy z szachów, nadziejo swojej ojczyzny” — zaczynał się list.

— To pisał Radzub-Ali pod dyktando swego pana — rzekł Assan-Ulla. — Pod listem podpisał się sam sahib. Spójrz, światło duszy.

To mówiąc, podał list księżciu.

„William Hodson” — wyraźnie było napisane łacińskimi literami pod tekstem listu.

Radzub-Ali, muzułmanin, oficer tubylerzy, był pomocnikiem Hodsona i jego prawą ręką w korpusie tubylerzego wywiadu.

— Co pisał sahib Hodson?

„Znow zwracam się do ciebie, największy z szachów, nadziejo swojej ojczyzny! Nasza dobra królowa pragnie oddać cię dawnym łaskami! Nie pominij szczyśliwej okazji daj nam dowody czystości twojego serca! Ile razy, o największy z szachów, szkodziłeś sobie, nie słuchając Brytyjczyków!... Daj odpowiedź generałowi, czy jesteś gotów, na znak z obozu, otworzyć walecznym wojskom angielskim podziemne przejście z twojego pałacu do bram Kaszmirskiej...”

W południowo-wschodniej wieży pałacu, spoglądającej na ciemną rzekę przy świetle brązowego lichtarza, dwóch ludzi pochyliło się nad arkuszem papieru, zapisanym skomplikowanym pismem perskim. Pomimo wschodniej kwiecistości stylu i obowiązujących w takich epistolach komplementów, list był krótki i na sposób europejski zwięzły. W zdaniach wyczuwało się władzy głos Anglika.

„Znow zwracam się do ciebie, największy z szachów, nadziejo swojej ojczyzny” — zaczynał się list.

— To pisał Radzub-Ali pod dyktando swego pana — rzekł Assan-Ulla. — Pod listem podpisał się sam sahib. Spójrz, światło duszy.

To mówiąc, podał list księżciu.

„William Hodson” — wyraźnie było napisane łacińskimi literami pod tekstem listu.

Radzub-Ali, muzułmanin, oficer tubylerzy, był pomocnikiem Hodsona i jego prawą ręką w korpusie tubylerzego wywiadu.

— Co pisał sahib Hodson?

„Znow zwracam się do ciebie, największy z szachów, nadziejo swojej ojczyzny! Nasza dobra królowa pragnie oddać cię dawnym łaskami! Nie pominij szczyśliwej okazji daj nam dowody czystości twojego serca! Ile razy, o największy z szachów, szkodziłeś sobie, nie słuchając Brytyjczyków!... Daj odpowiedź generałowi, czy jesteś gotów, na znak z obozu, otworzyć walecznym wojskom angielskim podziemne przejście z twojego pałacu do bram Kaszmirskiej...”

W południowo-wschodniej wieży pałacu, spoglądającej na ciemną rzekę przy świetle brązowego lichtarza, dwóch ludzi pochyliło się nad arkuszem papieru, zapisanym skomplikowanym pismem perskim. Pomimo wschodniej kwiecistości stylu i obowiązujących w takich epistolach komplementów, list był krótki i na sposób europejski zwięzły. W zdaniach wyczuwało się władzy głos Anglika.

„Znow zwracam się do ciebie, największy z szachów, nadziejo swojej ojczyzny” — zaczynał się list.

— To pisał Radzub-Ali pod dyktando swego pana — rzekł Assan-Ulla. — Pod listem podpisał się sam sahib. Spójrz, światło duszy.

To mówiąc, podał list księżciu.

„William Hodson” — wyraźnie było napisane łacińskimi literami pod tekstem listu.

Radzub-Ali, muzułmanin, oficer tubylerzy, był pomocnikiem Hodsona i jego prawą ręką w korpusie tubylerzego wywiadu.

— Co pisał sahib Hodson?

„Znow zwracam się do ciebie, największy z szachów, nadziejo swojej ojczyzny! Nasza dobra królowa pragnie oddać cię dawnym łaskami! Nie pominij szczyśliwej okazji daj nam dowody czystości twojego serca! Ile razy, o największy z szachów, szkodziłeś sobie, nie słuchając Brytyjczyków!... Daj odpowiedź generałowi, czy jesteś gotów, na znak z obozu, otworzyć walecznym wojskom angielskim podziemne przejście z twojego pałacu do bram Kaszmirskiej...”

W południowo-wschodniej wieży pałacu, spoglądającej na ciemną rzekę przy świetle brązowego lichtarza, dwóch ludzi pochyliło się nad arkuszem papieru, zapisanym skomplikowanym pismem perskim. Pomimo wschodniej kwiecistości stylu i obowiązujących w takich epistolach komplementów, list był krótki i na sposób europejski zwięzły. W zdaniach wyczuwało się władzy głos Anglika.

„Znow zwracam się do ciebie, największy z szachów, nadziejo swojej ojczyzny” — zaczynał się list.

— To pisał Radzub-Ali pod dyktando swego pana — rzekł Assan-Ulla. — Pod listem podpisał się sam sahib. Spójrz, światło duszy.

To mówiąc, podał list księżciu.

„William Hodson” — wyraźnie było napisane łacińskimi literami pod tekstem listu.

la). Do czołowych zawodniczek należały również wszechstronna lekkoatletka Czudina oraz rekordzistka ZSRR w biegach krótkich Siczonowa. Światowy poziom reprezentują również gimnastyczki Urbanowicz i Boczarowa oraz łyżwiarki Żukowa, Holszczenkowna i Karelna.

Obok wyników na boiskach i bieżniach zawodniczek radzieckie po-

szczycić się mogą dużymi osiągnięciami w pracy szkoleniowej i społecznej na odcinku sportu. Wiele kobiet pełni odpowiedzialne funkcje w klubach i zrzeszeniach sportowych, a na uczelniach wychowania fizycznego tysiące kobiet przygotowuje się do podjęcia pracy w dziedzinie wychowania fizycznego młodzieży radzieckiej.

Z mistrzostw narciarskich Niemieckiej Republiki Demokratycznej

W Schlerke odbyły się narciarskie mistrzostwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które były wielkim osiągnięciem młodego, ludowego sportu niemieckiego. Zawody zakończył otwarty konkurs skoków. Wygrał go Knappe, osiągając odległość 56,5 i 59 m.

Zamykając mistrzostwa przewodniczący Niemieckiego Komitetu Sportowego — Horn powiedział, że do udziału w przyszłych mistrzostwach będą zaproszeni zawodnicy ZSRR i krajów demokracji ludowej. Mówca podkreślił, że w Niemieckiej Republice Demokratycznej dąży się do tego, aby ruch sportowy stał się masowym, toteż musi on dotrzeć do wszystkich fabryk i zakładów pracy. Podnoszeniu poziomu sportowego zawodników służą będą obozy przygotowawcze, powstałe również w Akademii Wychowania Fizycznego, która wychowa nowe kadry instruktorskie.

„Sportowcy Niemieckiej Republiki

Z. S. „Ogniwo” komunikuje..

Zarząd Związkowego Klubu Sportowego „Ogniwo” zawiadamia, że od dnia 13 b. m. w sekretariacie Klubu przy ul. Obrońców Stalingradu Nr 30 przyjmowane będą zapisy do sekcji lekkoatletycznej.

Zarząd sekcji piłkarskiej Związkowego Klubu Sportowego „Ogniwo” zawiadamia, że treningi piłkarskie prowadzone przez trenera Radwańskiego odbywają się na boisku sportowym w parku 3-go Maja w dni: wtorki, środy, czwartki i piątki od godz. 16-iej.

W niedzielę odbędzie się 5 dalszych spotkań. Stal Łódźka podejmuje zespół Włókniarza z Tomaszowa, który uchwodzi za faworyta.

W Piotrkowie Korab zmierzy się z Widzewem; tutaj trudno przewidzieć

Do zbliżających się mistrzostw

pięściarzy nasi

muszą być dobrze przygotowani

W dniu 16 marca br. rozpoczynają się bokserskie indywidualne mistrzostwa w kategorii seniorów i trwać będą do dnia 19 bm. włącznie.

Mimo, że główne uroczystości 25-lecia istnienia ŁOZB przypadają dopiero na jesień, mistrzostwa odbędą się już w ramach tej uroczystości.

Z tego też względu ŁOZB zwraca się do klubów, które delegują swych zawodników do mistrzostw indywidualnych, aby pięściarze byli dobrze przygotowani.

Poszczególne instytucje niewątpliwie ufundują nagrody z okazji 25-lecia istnienia Łódzkiego Okręgowego Związku Bokserskiego, toteż powinny się one dostać naprawdę w godne ręce.

Jeśli do tego dodamy, że w ramach uroczystości jubileuszowych ŁOZB w maju ujmąmy w Łodzi dwie najświetniejsze reprezentacje państw obcych (które zjadą do Polski na uroczystości 30-lecia istnienia PZB), to musimy stwierdzić, że sezon wiosenny naszych pięściarzy zapowiada się ciekawiej, niż zimowy.

Assan-Ulla wznosił oczy do góry.

— On chce, aby władca otworzył żołnierzom generała przejście do murów miasta, o światło duszy!...

Książę w milczeniu skinął głową.

Assan-Ulla kończył czytanie.

„Jeśli zgodzisz się na nasze propozycje, wielki szachu, pomożemy ci wnieść miasto do niekzennych spajów, przywrócić dawny blask i świetność twojej dynastii, a starszemu synowi twojemu, Mirzy-Mogulowi, ofiarujemy wszystkie prawa dziedzicznego księcia”.

— On obiecuje ci prawa do tronu, światło duszy!

Książę milczał uparcie. Spuścił powieki nad czarnymi, przgaszonymi oczami, jakby namyslił się nad czymś.

— Gdzie jest starzec, który przyniósł list? — zapytał chwilę później

— Kazalem dać mu jeść. Teraz czeka.

Książę wstał wolno, wyjął z niszki ściennego niewielką szkatułkę z wymyślnie rzeźbionym wieczkiem, ostrożnie wysunął boczną ściankę i schował list do tajnej skrytki, zamaskowanej w podwójnym dnie szkatułki.

Assan-Ulla wznosił pytające brwi nad zlekka opuchniętymi, ciemnymi i przenikliwymi oczami.

— Czy nie każeś mi, światło duszy, przeczytać tego listu władcy? — spytał.

Lecz książę uśmiechnął się wstawił szkatułkę z powrotem do niszki.

D. c. n.

Ze sportu w ZSRR

Kobieta radziecka odgrywa wielką rolę w sporcie radzieckim. Na zdjęciu mistrzyni Moskwy w narciarstwie A. Dorofiejewa.

Kroplisty pot

występuje już na czoło pięściarzy B-klasy

Ostatnie mecze bokserskie, rozegrane o drużynowe mistrzostwo klasy B Okręgu Łódzkiego spowodowały pewne zmiany w tabeli.

Związkowiec Tomaszów pokonał Stal w stosunku 16:0.

Korab wygrał walkowerem z Gwardią, ponieważ ta ostatnia, mając w swym składzie zawodnika zdyskwalifikowanego — nie dokonała zawodów, wycofując zespół z meczu.

Włókniarz Pabianice wygrał ze swym imiennikiem z Tomaszowa 10:6. Korab zremisował z Legią z Sieradza 8:8.

Wreszcie Legia Łódźka uległa Spójni 3:13.

Po uwzględnieniu wyżej wymienionych wyników, tabela przedstawia się następująco:

1. Związkowiec Tom.	12	19	113:71
2. Włókniarz Pab.	13	17	110:90
3. Spójnia Kutno	12	16	113:73
4. Legia Łódź	13	16	125:77
5. Włókniarz Tom.	13	16	121:79
6. Korab Piotrków	11	12	120:70
7. Widzew	12	10	84:108
8. Gwardia Piotrków	13	9	74:121
9. Legia Sieradz	12	9	65:113
10. Korab	13	6	77:123
11. Stal	12	6	56:132

W niedzielę odbędzie się 5 dalszych spotkań. Stal Łódźka podejmuje zespół Włókniarza z Tomaszowa, który uchwodzi za faworyta.

W Piotrkowie Korab zmierzy się z Widzewem; tutaj trudno przewidzieć

Do zbliżających się mistrzostw

pięściarzy nasi

muszą być dobrze przygotowani

W dniu 16 marca br. rozpoczynają się bokserskie indywidualne mistrzostwa w kategorii seniorów i trwać będą do dnia 19 bm. włącznie.